

Ο ηρωικός θάνατος του Ταγματάρχη Ιωάννη Παπαρρόδου

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Η πιο δύσκολη και η πιο σημαντική αποστολή για τον Ταγματάρχη Ιωάννη Παπαρρόδου, ήταν η κατάληψη του υψώματος Μπουράτο στις 4 Δεκεμβρίου 1940 ανήμερα της Αγίας Βαρβάρας.

Ανέβασαν κανόνια με τα χέρια σε παγωμένο χιόνι και σε υψόμετρο σημαντικό, σε σημείο που δεν ήταν δυνατόν να περιμένει ο εχθρός επίθεση ούτε από αυτόματα όπλα, προξενώντας του τρομακτικές απώλειες.

Ο Ι. Παπαρρόδου παίρνει την 21 β Μοίρα Ορειβατικού Πυροβολικού και αναλαμβάνει την υποστήριξη των υποχωρούντων τμημάτων μας, στα Νότια της λίμνης Καστοριάς υψώματα.

Δεν πρόκειται να λάβει νεώτερες διαταγές. Αποδύεται σε αγώνα μέχρις εσχάτων. Παρά τις φοβερές απώλειες που του προξενούν οι Γερμανοί, τους καθηλώνει για

48 ώρες! Πεζικό και Ιππικό διαρρέουν, διώχνει και τους υπόλοιπους και μένει μόνος με ένα βαρύ πολυβόλο.

15 Απριλίου 1941, Μ. Τρίτη απόγευμα, όταν τα γερμανικά αεροπλάνα κατέστρεψαν τα πυροβόλα του, ο ηρωικός Ταγματάρχης πήρε στα χέρια ένα πολυβόλο Χότσκις και πολλές δεσμίδες από σφαίρες και αγωνίσθηκε μόνος του πολυβολώντας τους Γερμανούς.

Όταν οι συμμαχητές του επιχείρησαν να τον αποτρέψουν, διότι έβλεπαν ότι βαδίζει προς την θυσία, εκείνος έδωσε την εξής απάντηση:

«Δεν φεύγω, θα μείνω, δεν φεύγω από δω. Το θέλω, το θέλει η Πατρίδα μου και η οικογένειά μου. Θα μείνω, γιατί επιτέλους το θέλω εγώ, ο Παπαρρόδου»!

Σφαίρα εχθρική τον βρίσκει στο μέτωπο και τον αφήνει νεκρό!

Εκεί στην θέση Αλατίστρα του Δισπηλίου ο Παπαρρόδου γνώρισε τον θάνατο, όπως έζησε την ζωή του, ψύχραιμος, ατάραχος, αποφασιστικός.

Μ' ένα βαρύ πολυβόλο μίλησε στον εχθρό. Είχε το προνόμιο να σφραγίσει υποδειγματικά την ζωή του και τον χαρακτήρα του, με τον ηρωικό θάνατο.

Οι Γερμανοί νόμιζαν ότι οι Ελληνικές δυνάμεις, που δυσκόλεψαν στην προέλασή τους, ήσαν δυναμικότητος τριών Μεραρχιών. Ντράπηκαν όταν έμαθαν ότι οι ηρωικώς αγωνισθέντες αποτελούσαν μόνο τρία Τάγματα και λίγες Πυροβολαρχίες. ΑΘΑΝΑΤΟΣ!

Από έναν απόστρατο στρατηγό!

Πηγή: pemptousia.gr